

ПРОТОКОЛ

№ 168

гр. Пловдив , 16.09.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател:	Христо Ив. Крачолов
Членове:	Иван Хр. Ранчев Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Николай Стоилов Божилов (АП-Пловдив) Николай Стоилов
Божилов (АП-Пловдив)

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20215000600210 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 13:39 часа се явиха:

Жалбоподателят - подсъдим КР. Л. А. – лично и с адв. КР. А..

Вещото лице Д. Г. Й. на лице.

Депозирано е в срок писмено заключение по поставената задача.

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. А. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на вещото лице:

Д. Г. Й. – "" години, българин, български гражданин, женен, висше образование, неосъждан, без родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

В. л. Д. Г. Й. – със снета по делото самоличност.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

Обещава да даде вярно заключение.

ПРОЧЕТЕ СЕ заключението.

В. л. Д. Й. – поддържам представеното писмено заключение.

Това са всички лихви по РА вкл. и лихвите по дължимия корпоративен данък, на стр. 6 от заключението и.

Последното плащане по лихвите се вижда на стр. 9 от заключението – на 10. 11. 2015 година.

ПРОКУРОРЪТ – нямам въпроси към вещото лице, да се приеме заключението.

Адв. А. – нямаме повече въпроси към вещото лице, да се приеме заключението.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението и ИЗДАВА РКО от бюджета на съда на в. л. Д. Й. за сумата от 390.00 лв., съгласно представената справка – декларация.

ПРОКУРОРЪТ – считам, че съдебното следствие е изчерпано с

приемане заключението на вещото лице, няма какво повече да изясняваме и събираме, затова да приключим съдебното следствие и да се даде ход по същество.

Адв. А. – също, делото е изяснено, да се приключи съдебното следствие. Нямаме други искания.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и след като се прочетат и приемат представените писмени доказателства следва да се обяви за приключило въззивното съдебно следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Предвид на изложеното съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** представените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧИЛО СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, намирам, че постановения съдебен акт на първата инстанция е обоснован и законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

Днес, в съдебно заседание приехме заключението на съдебно счетоводната експертиза, което безспорно трябваше да се направи, предвид неяснотата в предходното писмо.

От заключението и от обсъждането на СЧЕ, както вие посочихте на стр. 9 и стр. 7 става ясно, че последните плащания, които са извършени във връзка с РА, са именно 3 броя – на 28. 07. 2015; 20. 08. и на 10. 11. 2015 г., като тези постъпления са от страна на публичен изпълнител на НАП в резултат на действия по принудително изпълнение срещу длъжника и като основание, посочено от НАП, е плащането по заповед.

С това намирам, че и тази неяснота, която е съществувала пред Вас в

началото - е изчистена. Касае се за общо 3 дружества, от които подсъдимият е ползвало фактури – В. "", Л. и В. "", разпитите на техните управители са направени и от тях се изяснява, че не са имали каквито и да е взаимоотношения по никакъв повод с дружеството, представлявано от К.А..

Вие, освен това, сте се запознали и с материалите по делото и сте запознати със статуса на тези дружества и управителите им, дали са имали възможност финансова и техническа да осъществят сделката с А.. По този начин за 4 данъчни периода, чрез представянето на 4 данъчни фактури, а именно от изброените по-горе дружества, пред счетоводителката му, подсъдимият е целял промяна на финансовия резултат на дружеството, което е постигнал. Той е извършвал търговска дейност и разходи и най-вероятно тези разходи не са били потвърдени с необходимите първични счетоводни документи и за да постигне баланс на всяко 14-то число на месеца по сметка ДДС, са били включени и конкретните фактури. Счетоводителката КР. е категорична, първичните счетоводни документи са представяни винаги от подсъдимия и от тук може да се изведе изводът за прекия му умисъл за данъчното престъпление.

Правилно е преценено за привилегирования състав, с оглед внесените суми към фиска, а наложеното наказание при условията на чл. 66 НК намирам, че ще осъществи целите както на генералната, така и на индивидуалната превенция.

В този смисъл ще Ви моля първоинстанционният съдебен акт да бъде потвърден, като обоснован и законосъобразен.

Адв. А. – Уважаеми апелативни съдии, две бяха целите, които застъпвахме и преди и сега пред Вас.

Според нас, за вмененото престъпление е изтекла погасителната давност по чл. 80 ал. 1 НК. За да не приеме нашата теза за обикновената давност, не абсолютна, две неща приема ОС – първо, че лихвата, последна е платена на 20. 08. 2015 г., изтичането на 5 години естествено, че не са изтекли до тогава и второ, че началото на воденото наказателно преследване е с постановлението за ДП на 30. 06. 2018 г., с което относителната давност е прекъсната. Тази теза, втората, че началото на наказателното преследване е

започнало с образуването на ДП, няма как да е вярна, за това има практика и на Конституционния съд. В Р 10/27. 07. 1992 г. по к. д. 13/1992 г. от същата година ВС приема, че наказателното преследване започва с привличането на едно лице, като обвиняем. Има и последващо решение на КС - Р 14/30. 09. 1999 г., к. д. 1/1999 г., в което е прието, че привличането към наказателна отговорност по чл. 127 т. 1 от Конституцията на РБ, което означава за конкретни престъпления. Според това решение на Конституционният съд след предаване на обвиняемия на съд тогава започва наказателното преследване, но така или иначе имаме две различни становища на Конституционния съд, две различни решения. Съдът приема, че е от образуването – 2016 г., а ние твърдим, че от привличането, а той е от 18 ноември 2019 г., така че наказателното преследване му не е започнало от 2016 г., а той е привлечен на 18. 12. 2019 г., връщайки 5 години назад трябва да видим към 18. 12. 2019 г. – 2014 г. 5 години назад той погасил ли е главницата с лихвата, за да ползва цитираното от мен чл. 80 ал. 1 т. 4.

Какво установява вещото лице? То установява, това което са установили и данъчните – на 12. 05. 2014 г. и 14. 05. 2014 г. той погасява главницата, т. е. тя е погасена 5 години преди да е привлечен като обвиняем, спор няма. Аз за това исках кога е погасил лихвите, за да ползва чл. 255 НК, защото трябва да е погасил главницата с лихвите. Вещото лице е казало според НАП кога е погасена главницата, поставя се тук въпросът може ли един произволен държавен орган да се намесва така, че от него да зависи дали има извършено престъпление или не? Тук смятам, че законът е нарушен от НАП, но моят подзащитен няма никакво отношение към него. В заключението на стр. 8 вещото лице казва на 12. 05. 2014 г. внесени 10 хил. лв. за главниците по РА, той ги внася по предназначение РА №, 2 дена по-късно внася още 13 хил. лв. пак по РА и какво прави НАП? НАП казва, че с тази сума от 13 хил. лв. той доплаща ДДС по РА и корпоративния данък по РА или тези суми, които те ги признават са в размер на 6 817. 75 лв., остават едни 6 182.25 лв. и НАП почва да погасява справка – декларация, корпоративен данък и т. н. Защо го прави при положение, че моят подзащитен изрично казва: - аз плащам конкретно по РА. В нарушение на чл. 169 от ДОПК, която казва че публични вземания се погасяват главница и лихва, като няма спор, че лихвите за вземания по т. 1 от същия текст, са

публични вземания. Чл. 169 ал. 3 какво казва: „- при наличие на няколко публични вземания, когато длъжникът не е в състояние ..., той може да заяви кое конкретно погасява..., ако не е заявил те се погасяват съразмерно“. Какво е направил, вещото лице е обяснил, аз предполагам, че за това кратко време, поради всички тези промени са от 2014 г. те не са си оправили компютъра. Моят подзащитен казва, че е внесъл 23 хил. лв. за задълженията, от тези 15 хил. лв. данъчните е трябвало да ги отнесат не само за главница, а и за лихви и от останалата сума от 5-6 хил. лв. вече да погасява други вземания, защото той изрично е казал какви задължения плаща. Излиза, че той със сумата от 13 хил. лева при дължими 6 817. 75 лв. главница той очевидно е погасил и лихвата от 2 400 лв., и пак остава една разлика от 5-6 хил. лв. Начинът на отчитане на погасяване на публичните му задължения водят до това, че сега се твърди, че лихвата погасена 2015 г., ние не знаем защо точно на тази дата е погасена, от НАП зависи дали е изтекла давността или не, което считам за несправедливо и моля да приемете, че с плащането на 10 хил. лв. през май 2014 г. има погасяване на главницата и на всички лихви и от тази дата насетне тези 5 години са изминали и аз затова исках назначаване на експертиза, за да видим как са отчетени тези суми и вие ще видите по таблиците. Тези две суми изрично е посочено основанието, плащане по РА, затова щом по чл. 169 лицето може да избере кои публични задължения да погасява, защо да признаем само главницата, а не и лихвите. Изтекъл е 5-годишния давностен срок.

Второ, неправилно прилага и тълкува закона първоинстанционният съд като казва, че престъплението е довършено на 12. 09. 2012 г. Моята теза е, че когато обвинението е за избягване, установяване и плащане на данъчни задължения респ. и в особено големи размери, за да бъде довършено едно престъпление трябва да е изтекло 14 число на последния месец, за който този данък се дължи. Това не е само мое мнение, а и на ВКС, но за какви решения говорим при положение, че има ТР и те са задължителни – ТР 1/2009 г., аз съм ги цитирал изрично, т. 1 до 7. ВС казва в ТР, че ако е подадена декларация, невярна, където имаме укрити или надписани данъци, но в срока лицето плати действителният размер назад не би било съставомерно престъплението по чл. 255 НК. В ТР мотивите към т. 1 се съдържа една дума, която отразява същността на проблема, който поставям пред Вас – че

задължението за заплащане на данък възниква в конкретния данъчен закон, падеж, падеж, което значи че на 12-ти нямаме падеж. Той е подал данъчната декларация на 12-ти, но падежът настъпва на 14-ти и на 15-ти вече престъплението става резултатно. Затова не мога да се съглася, че с подаването на данъчната декларация е извършил престъпно деянието. Няма как да е довършено престъплението на 12. 09. при положение, че до 14. 09. е падежът, това съм го описал подробно в допълнението. Ако премахнете последното деяние от 4-те вменени на продължаваното престъпление, тогава пак падат лихвите, защото са платени, неznam защо, защото има и други състави на ОС, явно малко колеги правят тези възражения, защо приемат, че престъплението е довършено с подаване на данъчната декларация. Съдът е обяснил защо. Не е осъществен престъпният резултат, защото ТР казва друго и друго казва ОС, че това се прилагало само при бездействие по т. 1. Значи, ако е налице бездействие от задълженото лице тогава срокът е 14-то число, ако е налице действие тогава е налице т. 2 и сл., тогава не е 14-то число, ама няма никъде такова разграничение. Това са ни възраженията и по правото и по фактите, които съобразени водят до извода, че му е повдигнато, че е погасено по давност повдигнатото му обвинение.

Според обвинението престъплението е довършено на 12. 09. 2012 г., ДП е образувано на 30. 03. 2016 г., подсъдимият е привлечен като обвиняем на 18. 12. 2019 г. и на 26. 03. 2020 е внесен обвинителният акт в съда. Досъдебното производство, което е образувано на 30. 03. 2016, то е дори, когато след данни на НАП подзащитният ми е платил и главница, и лихва, той няма никакви задължения. Казва се, че не може да се приложи 78а НК, защото имал наказание по 78а. Но, ако прокуратурата беше вкарала тези деяния в продължаваното престъпление пак щеше да отиде на 78а. Прокуратурата какво прави - разделя ги, слагат му 78а и пак пуца ново обвинение. Решение на Конституционния съд, становище на г-н ЦАЦАРОВ искаше да се махне тази точка от чл. 26, последна алинея, че не включените в обвинителния акт деяния, че в продължаваното престъпление влизат само тези включени в обвинителния акт, тук единственият коректор може да бъде съдът. Незнам дали може да се приеме това като съществено нарушение на процесуалните правила ограничаващо правата. Тук той следва да носи отговорност и какво казва съдът - да, ама неправилно е бил наказан и сега, ако там го възобновят

какво ще стане, и там ли трябва да го накажат, по 78а да му върнат парите, няма да има продължавано престъпление и става едно объркване. Най-разумно е мисля в случая, че като знаете и че е платил всичко и след това се образува досъдебното производство, затова поддържаме тезата ни във въззивната жалба и допълнението към нея.

ПОДСЪДИМИЯТ ЗА ЗАЩИТА:

- Поддържам това, което каза адвокатът ми.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ:

КР. ЛЮБ. АНГ. – Предоставям на съда.

Съдът, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 14:08 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____